

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 5C/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719201435
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krivulčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2021:3719201435.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudkyňou JUDr. Katarínou Krivulčíkovou, v spore žalobcu BALTIRE, s.r.o., so sídlom Beluša, Slatinská 10, IČO: 36 313 947, právne zastúpeného Mgr. Jurajom Jancom, advokátom so sídlom kancelárie Ilava, Mierové nám. 52/6, proti žalovanému Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Pribinova 2, IČO: 00 151 866, o vydanie veci, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobcovi osobné motorové vozidlo zn. Jeep Wrangler, EVČ: K., čiernej farby, ktoré bolo žalobcovi zaistené dňa 23.01.2018 rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať motorové vozidlo zn. Jeep Wrangler, EČV: K., čiernej farby, ktoré bolo žalobcovi zaistené dňa 23.01.2018 rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici (ďalej len ako Okresné riaditeľstvo). Žalobca uviedol, že vozidlo kúpil ako ojazdené na základe kúpnej zmluvy, uzatvorenej dňa 21.10.2015 od predávajúceho K. I.. Žalobca pri kúpe vozidla vychádzal z údajov v evidencii motorových vozidiel a ani pri náležitej starostlivosti nemal dôvod sa domnievať, že vozidlo nepatrí predávajúcemu. Po kúpe vozidla žalobca uskutočnil na vozidle zmeny a úpravy v celkovej hodnote cca 9.000 eur, čím motorové vozidlo zhodnotil. Na vozidle bola tiež žalobcom vykonaná emisná i technická kontrola, pri ktorých sa kontrolujú aj identifikačné údaje vozidla, pričom ani pri nich sa nezistili žiadne skutočnosti, ktoré by spochybnili vlastnícke právo žalobcu. Žalobca vozidlo takmer tri roky nerušene užíval. Vozidlo bolo dňa 23.01.2018 rozhodnutím Okresného riaditeľstva zaistené s odôvodnením, že existuje podozrenie, že súvisí so spáchaním trestného činu. Až na základe expertízy bolo zistené, že vozidlo má falošné VIN číslo a bolo ukradnuté v Spolkovej republike Nemecko. Po zaistení vozidla právny zástupca žalobcu výzvou zo dňa 20.02.2018 vyzval Okresné riaditeľstvo na vydanie vozidla. Keďže toto na výzvu nereagovalo, dňa 12.03.2018 mu bola zaslaná urgencia. Výzva na vydanie veci bola dňa 27.03.2018 zaslaná aj Krajskej prokuratúre v Trenčíne spolu so žiadosťou o preskúmanie postupu. Právnomu zástupcovi žalobcu bolo dňa 10.05.2018 doručené vyjadrenie k výzve na vydanie veci, kde Okresné riaditeľstvo konštatovalo, že pôvodným majiteľom vozidla je subjekt M.-U. K. K. D..H.. N. N. E. X, XXXXX Q.-S., Spolková republika Nemecko, ktorému bolo odcudzené v roku 2012, a ktorý má tiež na vozidlo právny nárok a vyjadril záujem o vrátenie auta. V uvedenom vyjadrení sa súčasne uvádza, že pokiaľ nebudú vykonané potrebné úkony trestného konania, vozidlo bude zaistené pre účely v trestnom konaní. Oznámením zo dňa 11.05.2018 právny zástupca žalobcu oznámil Okresnému riaditeľstvu, že žalobca vozidlo nadobudol dobromyseľne a tiež uplynula v jeho prípade aj 3-ročná zákonom stanovená vydržacia lehota (so započítaním držby predchádzajúceho majiteľa vozidla) a požiadal Okresné riaditeľstvo o

priebežné informovanie o vykonávaných úkonoch trestného konania, ako aj o oznámenie, kedy dôjde k vykonaniu všetkých potrebných úkonov a odpadne tak dôvod zaistenia predmetného vozidla pre účely trestného konania. Zároveň požiadal, aby uvedené vozidlo nebolo vydané pôvodnému majiteľovi bez toho, aby otázku vlastníctva k vozidlu vyriešil súd, nakoľko otázku vlastníctva k uvedenému vozidlu nie je možné vyriešiť v rámci trestného konania a orgány činné v trestnom konaní nie sú ani oprávnené túto otázku riešiť. Dňa 04.06.2018 bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené upovedomenie Okresnej prokuratúry Považská Bystrica, že žalobca nie je v procesnom postavení poškodeného ani iných subjektov v zmysle § 210 Trestného poriadku a konateľ žalobcu bol vypočutý v postavení svedka a vozidlo bolo potrebné k vykonaniu procesných úkonov. Žiadosť o vydanie vozidla zostala bez reakcie a žalobcovi nebolo doručené vyjadrenie, komu bude vydané a nedostal ani vyjadrenie k jeho žiadosti o informovanie o úkonoch trestného konania, ani k tomu, aby vozidlo nebolo vydané pôvodnému majiteľovi. Vyrozumením zo dňa 10.05.2019 bolo žalobcovi oznámené, že vozidlo už nie je potrebné na účely trestného konania a je možné vykonať jeho vrátenie, avšak, keďže si nárok na vrátenie uplatnil aj pôvodný nemecký majiteľ, je potrebné obrátiť sa na príslušný súd, ktorý rozhodne o tom, ktorý subjekt má nárok na vrátenie auta, pričom dovtedy zostane vozidlo uskladnené v priestoroch polície. Z uvedených skutočností je podľa žalobcu zrejmé, že žalobca nadobudol predmetné vozidlo dobromyseľne, ako podnikateľ, zmluvou uzatvorenou podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Okrem toho, keďže vozidlo malo byť v ukradnuté už v roku 2012 a právny predchodca žalobcu ho ako dobromyseľný vlastník vlastnil 2 roky, medzičasom uplynula aj 3-ročná zákonom stanovená vydržacia lehota (so započítaním držby predchádzajúceho majiteľa vozidla). Žalobca tak vozidlo nadobudol aj v zmysle § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko k spochybneniu dobromyseľnosti žalobcu došlo až v čase, keď mu bolo vozidlo zaistené. Uviedol tiež, že všetky úkony trestného konania, na ktoré bolo potrebné predmetné vozidlo, už boli uskutočnené a vozidlo nebolo žalobcovi vydané len z toho dôvodu, že oň prejavil záujem aj jeho predchádzajúci majiteľ, ktorému bolo v roku 2012 odcudzené. Na preukázanie svojich tvrdení predložil Zmluvu o predaji motorového vozidla zo dňa 21.10.2015, Technický preukaz vozidla, Faktúru č. OF2016849, Faktúru č. OF2016094, Protokol o technickej kontrole zo dňa 27.10.2015, Protokol o emisnej kontrole zo dňa 27.10.2015, Úradný záznam o zaistení veci č. ORPZ-PB-OKP4-115-003/2018 zo dňa 23.01.2018, Výzvu na vydanie veci zo dňa 19.02.2018, Doručenky, Urgenciu zo dňa 12.03.2018 s doručenkou, Výzvu na vydanie veci zo dňa 27.03.2018, Vyrozumenie Krajskej prokuratúry v Trenčíne zo dňa 29.03.2018, Vyjadrenie Okresného riaditeľstva zo dňa 30.04.2018, žiadosť zo dňa 11.05.2018, Upovedomenie Okresnej prokuratúry Považská Bystrica zo dňa 04.06.2018, Zápisnicu o výsluchu svedka zo dňa 24.08.2018 a vyrozumenie Okresného riaditeľstva zo dňa 10.05.2019.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 29.07.2019 uviedol, že so žalobou nesúhlasí a považuje ju za nedôvodnú a predčasne podanú. Predmetné motorové vozidlo bolo pracovníkmi operatívneho oddelenia odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva zaistené dňa 23.01.2018 podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, nakoľko existovalo dôvodné podozrenie, že predmetné vozidlo by mohlo pochádzať z trestnej činnosti a na vozidle môžu byť pozmenené jeho identifikačné údaje. V čase zaistenia malo vozidlo VIN v tvare 1Z.. Okrem predmetného osobného motorového vozidla boli žalobcovi zaistené aj kľúč s diaľkovým ovládaním od motorového vozidla, osvedčenie o evidencii časť I č. U., časť II č. K., osvedčenie o technickej kontrole č. N. XXXXXX a osvedčenie o emisnej kontrole č. N.. Odbor kriminálnej polície Okresného riaditeľstva požiadal Kriministický a expertízny ústav Policajného zboru v Slovenskej Ľupči o vykonanie metalografického skúmania predmetného motorového vozidla s cieľom zistiť, či došlo k pozmeňovaniu identifikačných znakov. Z odborného vyjadrenia vyplynulo, že identifikačné číslo skúmaného motorového vozidla, t. j. VIN bolo neoprávnené pozmenené. Skutočnosť, že osoba neoprávneným zásahom pozmenila ktorýkoľvek z identifikačných znakov vozidla, svedčí o úmysle spáchať v tejto súvislosti trestný čin, preto vo veci konajúce policajné orgány vozidlo zaistili, nariadili odborné skúmanie a následne ho uschovali. Bolo zistené, že predmetné motorové vozidlo bolo odcudzené v čase od 19.00 hod. dňa 19.01.2012 do 08.00 hod. dňa 20.01.2018 v nemeckej spoločnosti predávajúcej automobily M.-U. K. K. D..H.. N. N. E. X, XXXXX Q.-S., Spolková republika Nemecko. Táto spoločnosť trvá podľa žalovaného na vrátení predmetného vozidla. Dňa 13.02.2018 bola predmetná vec postúpená 2. Oddeleniu vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Považská Bystrica ako vec podozrenia zo spáchania prečinu falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla podľa § 220 ods. 1 a ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo dňa 10.04.2018 motorové vozidlo prevzaté do vyšetrovania v trestnej veci. Listom zo dňa 10.05.2019 bolo žalobcovi oznámené, že predmetné vozidlo už nie je potrebné pre účely trestného konania a teda je možné vykonať jeho vrátenie. Keďže si na predmetné vozidlo uplatnil v trestnom konaní nárok na vrátenie jeho pôvodný

vlastník, ako aj súčasný vlastník (žalobca), bol žalobca upovedomený o možnosti uplatniť si svoje právo k vozidlu prostredníctvom príslušného súdu, ktorý v občiansko-právnom konaní rozhodne o subjekte, ktorému svedčí vlastnícke právo a tomuto bude vozidlo následne vydané. Do rozhodnutia príslušného súdu o subjekte, ktorému policajné orgány budú môcť predmetné vozidlo vydať, bude toto odstavené v priestoroch Polície Slovenskej republiky. Nakoľko na vrátení predmetného motorového vozidla trval pôvodný vlastník, teda nemecká spoločnosť a rovnako aj jeho terajší vlastník - žalobca, tak toto bolo ponechané v úschove po dobu rozhodnutia príslušného súdu o vlastníckom práve. Žalovaný teda mal za to, že zo strany policajných orgánov boli dodržané všetky ustanovenia zákona č. 171/1993 Z. z. o zaistení vecí a následne vzťahujúce sa ustanovenia Trestného poriadku, t. j. postup policajných orgánov v súvislosti so zaistením motorového vozidla a jeho následnou úschovou bol zákonný. Ďalej žalovaný uviedol, že na základe uvedených skutočností je zrejmé, že predmetné motorové vozidlo nezadržiava neoprávnené, resp. bez právneho dôvodu. Keďže príslušný útvar Policajného zboru postupoval pri zaistení aj úschove vozidla plne v súlade so zákonom, nemožno podľa žalovaného v tomto prípade hovoriť o neoprávnenom zadržívaní vecí. Ponechanie motorového vozidla v úschove bolo nevyhnutným zákonným krokom, nakoľko existovali dva subjekty, ktoré mali záujem na vydaní predmetného vozidla. Práve v prípade, ak by príslušný útvar Policajného zboru bez náležitého určenia vlastníckeho práva k zaistenému vozidlu príslušným súdom, toto jednému zo subjektov vydal, dopustil by sa závažného porušenia zákona a interných predpisov. Žalovaný tvrdil, že keďže žalobca podal žalobu o vydanie osobného motorového vozidla bez toho, aby v osobitnom konaní bolo určené vlastnícke právo alebo iné právo k zaistenému vozidlu, žaloba žalobcu je predčasne podaná. Jedine v prípade, ak by vlastnícke právo k zaistenému vozidlu bolo súdom určené a ani potom by vozidlo nebolo jeho vlastníčkovi vydané, bolo by možné podať žalobu o vydanie zaistenej veci. Žalovaný mal za to, že súd prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému v tomto konaní otázku vlastníckeho práva nemôže vyriešiť ako predbežnú, nakoľko žalovaný nie je a ani nikdy netvrdil, že je vlastníkom predmetného motorového vozidla ani si vlastnícke právo k nemu neuplatňuje. Základným predpokladom žaloby na vydanie veci je, že iná osoba neoprávnené zadržuje vec patriacu vlastníčkovi a súčasne ju odmieta vydať. Aktívna legitimácia patrí vlastníčkovi, pasívne legitimovaná je osoba, ktorá fakticky u seba má vec, ale nemá na to žiaden právne aprobovaný dôvod. Žalovaný nespĺňa ani jeden z uvedených predpokladov na úspešné domáhanie sa vydania veci, nakoľko vec má u seba v súlade so zákonom a neodmieta ju vydať ani si na ňu nerobí nárok.

3. V priebehu konania žalovaný predložil list Prezídia Policajného zboru dňa 09.02.2018, ktorým boli Okresnému riaditeľstvu oznámené doplňujúce údaje k záznamu v Schengenskom informačnom systéme ohľadne motorového vozidla Jeep Wrangler, list Okresného riaditeľstva, operatívneho oddelenia zo dňa 13.02.2018, Odborné stanovisko Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča, úradný záznam z operatívneho vyťaženia osoby menom S. S., J.. XX.XX.XXXX, bytom G., N. XXX/XX, Zmluvu o predaji motorového vozidla zo dňa 21.10.2015, úradný záznam o zaistení motorového vozidla, evidenčnú kartu vozidla a históriu držiteľov vozidla.

4. Vo veci rozhodol Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom zo dňa 25.11.2019, č. k. 5C/11/2019 - 147, ktorým žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a nepreskúmateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie. Uviedol, že v konaní bolo zistené, že M.-U. K. K. žiadnu žalobu, ktorou by sa domáhal určenia vlastníctva k vozidlu, či jeho vydania, nepodal. Nie je tak možné tvrdiť, že v súčasnosti existujú dva subjekty, ktoré majú záujem na vydaní vozidla. On je jedinou osobou, ktorá sa právne relevantným spôsobom nárokov z vlastníctva domáha, a za danej situácie žalovaný predmetné osobné motorové vozidlo, ku ktorému žalobca vlastnícke právo preukázal, zadržuje neoprávnené. Podstatnou nesprávnosťou napádaného rozsudku je podľa neho názor, podľa ktorého súd v konaní nemôže ako prejudiciálnu otázku riešiť otázku vlastníckeho práva, ak sporovou stranou nebola druhá osoba, ktorá o sebe tvrdí, že je vlastníkom vozidla. Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevyporiadal s protichodnými rozhodnutiami iných súdov, na ktoré v priebehu sporu poukázal, z ktorých vyplýva nesprávnosť názoru súdu prvej inštancie o nemožnosti použitia žaloby o vydanie veci z dôvodu neúčasti druhého domnelého vlastníka v konaní a nemožnosti riešiť otázku vlastníctva ako prejudiciálnu otázku.

6. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 31.03.2021, č. k. 27Co/21/2020 - 200, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v odôvodnení uviedol, že je na rozdiel od súdu prvej inštancie toho názoru, že si žalobca môže uplatniť svoj nárok občianskoprávnou žalobou na vydanie veci podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka voči žalovanému, ktorý vec zadržuje poukazom na § 21 ods. 9 zákona o Policajnom zbore, pričom v tomto konaní je možné ako predbežnú otázku riešiť aj otázku vlastníckeho práva žalobcu k veci. Odvolací súd preto uložil súdu prvej inštancie v ďalšom konaní vykonať dôkazy a právne posúdenie splnenia podmienok poskytnutia ochrany vlastníka podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo predpokladá o. i. posúdiť otázku vlastníckeho práva žalobcu k vozidlu a otázku oprávnenosti zadržovania vozidla žalovaným.

7. Po vrátení veci z odvolacieho súdu bola súdom vyžiadaná zápisnica o výsluchu svedka K. I., nar. XX.XX.XXXX a správa o evidencii držby/vlastníctva motorového vozidla Jeep Wrangler za obdobie od roku 2012. Na pojednávaní dňa 30.09.2021 bol vypočutý svedok K. I., J.. XX.XX.XXXX.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením Zmluvy o predaji motorového vozidla zo dňa 21.10.2015, Technického preukazu vozidla, Faktúry č. OF2016849, Faktúry č. OF2016094, Protokolu o technickej kontrole zo dňa 27.10.2015, Protokolu o emisnej kontrole zo dňa 27.10.2015, Úradného záznamu o zaistení veci č. ORPZ-PB-OKP4-115-003/2018 zo dňa 23.01.2018, Výzvy na vydanie veci zo dňa 19.02.2018, Urgencie zo dňa 12.03.2018 s doručenkou, Výzvy na vydanie veci zo dňa 27.03.2018, Vyrozumenie Krajskej prokuratúry Trenčín zo dňa 29.03.2018, Vyjadrenie Okresného riaditeľstva zo dňa 30.04.2018, žiadosti zo dňa 11.05.2018, Upovedomenia Okresnej prokuratúry Považská Bystrica zo dňa 04.06.2018, Zápisnicu o výsluchu svedka zo dňa 24.08.2018, vyrozumenia Okresného riaditeľstva zo dňa 10.05.2019, listu Prezídia Policajného zboru dňa 09.02.2018, ktorým boli Okresnému riaditeľstvu oznámené doplňujúce údaje k záznamu v Schengenskom informačnom systéme ohľadne motorového vozidla Jeep Wrangler, listu Okresného riaditeľstva, operatívneho oddelenia zo dňa 13.02.2018, Odborného stanoviska Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča, úradného záznamu z operatívneho vyťaženia osoby menom S. S., J.. XX.XX.XXXX, evidenčnej karty vozidla a histórie držiteľov vozidla, zápisnice o výsluchu svedka K. I., J.. XX.XX.XXXX, správy o evidencii držby/vlastníctva motorového vozidla Jeep Wrangler za obdobie od roku 2012 a výsluchom svedka K. I., J.. XX.XX.XXXX.

9. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané a nesporné, že motorové vozidlo Jeep Wrangler, v súčasnosti s EVČ: K. a čiernou farbou karosérie bolo 19. - 20.01.2012 odcudzené zo showroomu spoločnosti M. - U. K., so sídlom Nemecko, Q.-S., E. X. Nesporným bolo aj, že na vozidle bolo mechanicky zmenené číslo VIN, čo konštatoval Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru vo svojom odbornom stanovisku. Nesporným bolo aj, že od 28.03.2012 do 17.05.2013 bola vlastníkom a držiteľom vozidla spoločnosť Max-Trade spol. s r.o., IČO: 46 483 381 a od 17.05.2013 do 23.10.2015 bol vlastníkom a držiteľom K. I., J.. XX.XX.XXXX, G. E., X. XXX/X. Nesporným bolo aj, že žalobca nadobudol vozidlo na základe kúpnej zmluvy zo dňa 21.10.2015 od predávajúceho K. I., J.. XX.XX.XXXX, bytom E., X. XXX/X. Žalobca ako právnická osoba kúpil predmetné motorové vozidlo od predávajúceho ako fyzickej osoby dňa 21.10.2015. V zmluve sa zmluvné strany dohodli, že vzťahy, ktoré bližšie zmluva neupravuje, sa riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka. Nesporným bolo aj, že žalobca počas držby vozidla sa s ním zúčastňoval pravidelnej technickej a emisnej kontroly, do vozidla investoval a dal namontovať prídavné svetlomety, osadil navijak, podvozkový kit a zadnú uzávierku v hodnote celkovo cca 9.000,- eur. Nesporným bolo aj, že dňa 23.01.2018 bolo žalobcovi vozidlo zaistené rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici. Vozidlo bolo zaistené podľa príslušných ustanovení zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore. Dňa 10.04.2018 bolo motorové vozidlo prevzaté do vyšetrovania v trestnej veci. Listom zo dňa 10.05.2018 bolo žalobcovi oznámené, že predmetné vozidlo už nie je potrebné pre účely trestného konania a teda je možné vykonať jeho vrátenie. K vráteniu vozidla doposiaľ nedošlo, nakoľko podľa žalovaného si nárok na vozidlo uplatnila aj spoločnosť M. - U. K., so sídlom Nemecko, Q.-S., E. X. Okresné riaditeľstvo preto uviedlo, že je nevyhnutné obrátiť sa na príslušný súd, aby ten v občiansko - právnom konaní rozhodol o subjekte, ktorý má nárok na vrátenie vozidla.

10. Sporným v konaní bolo, či je žalobca vlastníkom vozidla, keď ho nadobudol podľa § 446 Obchodného zákonníka od nevlastníka alebo keď ho vydržal a či existujú dôvody na postup podľa § 21 ods. 9 zákona

č. 171/1993 Z. z. resp. § 97 ods. 1 Tr. por. na nevydanie zaistenej, odňatej alebo vy danej veci, ktorej vlastníctvo je sporné.

11. Z výsluchu svedka K. I., nar. XX.XX.XXXX, G. E., X. XXX/X bolo zistené, že tento si predmetné vozidlo kúpil za účelom poľovania. Svedok si nepamätal, od koho si vozidlo kúpil. Auto ešte pred kúpou s jeho predchádzajúcim majiteľom zobrali do servisu na kontrolu, kde svedkovi povedali, že auto je v dobrom stave, jeho stav zodpovedá najazdeným kilometrom. Neskôr si na auto dokupoval doplnky, ako sú svetelné rampy a ďalšie doplnky do jeepov. Asi približne po 2 až 2,5 roku sa rozhodol auto predať, pretože mu už bolo malé pre účely, na ktoré ho kúpil. Spolu s kupujúcim (zástupcom žalobcu) šli na políciu, kde svedok predložil všetky doklady, ktoré od vozidla mal, a auto pristavil na ohliadku. Kupujúci sa svedka pýtal na to, či je prvým majiteľom vozidla. Svedok povedal, že on už bol druhým majiteľom a že vozidlo kúpil na Slovensku. V ten istý deň bolo auto na polícii odhlásené a zobral si ho nový majiteľ. Svedok potom s novým majiteľom vozidla nebol v kontakte až do času, keď sa mu po cca dvoch rokoch ozval kupujúci a uviedol, čo sa stalo, že vozidlo bolo zaistené a že vozidlo bolo kradnuté. Svedok bol z tejto informácie v šoku, pretože auto kupoval na Slovensku, bolo prihlásené a odhlásené na polícii. Neskôr bol svedok kontaktovaný z polície v Humennom, kde vypovedal.

12. Podľa § 126 Občianskeho zákonníka, (1) Vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. (2) Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

13. Podľa § 262 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, (1) Strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje týmto zákonom. (2) Dohoda podľa odseku 1 vyžaduje písomnú formu.

14. Podľa § 446 Obchodného zákonníka, kupujúci nadobúda vlastnícke právo aj v prípade, keď predávajúci nie je vlastníkom predávaného tovaru, ibaže v čase, keď kupujúci mal vlastnícke právo nadobudnúť, vedel, že predávajúci nie je vlastníkom a že nie je ani oprávnený s tovarom nakladať za účelom jeho predaja.

15. Podľa § 21 ods. 1, 3 a 9 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, (1) Policajt je oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu. Policajt neodkladne vydá osobe, ktorej bola vec zaistená, potvrdenie o zaistení veci s presným opisom veci, ktorý umožní zaistenú vec identifikovať. Zaistenie veci môže trvať najviac 90 dní, ak tento zákon neustanovuje inak. (3) Ak pominuli dôvody na zaistenie veci podľa odseku 1, vec sa vráti osobe, ktorej bola zaistená. Prevzatie vrátenej veci potvrdí táto osoba svojím podpisom na úradnom zázname o vrátení veci. (9) Ak vzniknú pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená, alebo ak si na zaistenú vec uplatní právo iná osoba, útvar Policajného zboru uloží zaistenú vec do úschovy a písomne to oznámi týmto osobám, pričom im v písomnom oznámení odporučí, aby si v lehote do 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia uplatnili vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde. Osoba, ktorá si uplatnila právo na zaistenú vec na súde, je povinná v lehote podľa predchádzajúcej vety oznámiť útvaru Policajného zboru, ktorý zaistenú vec uložil do úschovy, na ktorom súde si toto právo uplatnila. Po rozhodnutí súdu o vrátení zaistenej veci oprávnenej osobe je táto povinná uhradiť útvaru Policajného zboru nevyhnutné náklady, ktoré vznikli v súvislosti s jej zaistením a úschovou, ak súd nerozhodne inak. Ak si osoba na príslušnom súde v lehote podľa prvej vety nárok neuplatnila, zaistená vec sa stáva majetkom štátu a útvar Policajného zboru ju neodkladne odovzdá ministerstvu do správy.

16. Podľa § 97 ods. 1 vety prvej až tretej Trestného poriadku, ak vec, ktorá bola v rámci trestného konania vydaná, odňatá, prevzatá alebo inak zaistená, na ďalšie konanie nie je potrebná a ak neprihádza do úvahy jej prepadnutie alebo zhabanie, vec sa vráti tomu, kto ju vydal, komu bola odňatá alebo u koho bola zaistená podľa osobitného zákona. Ak si na ňu uplatňuje právo iná osoba, vydá sa vlastníkovi veci alebo jej oprávnenému držiteľovi, ktorého právo na vec je nepochybné. Pri pochybnostiach sa vec ponechá v úschove podľa § 94 a osoba, ktorá si na vec robí nárok, sa upozorní, aby ho uplatnila v civilnom procese.

17. Ustanovenie § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. upravuje spôsob vrátenia veci v prípade, ak existuje medzi viacerými osobami spor ohľadne vlastníctva zaistenej veci. Podľa tohto ustanovenia mal útvár Policajného zboru uložiť zaistenú vec do úschovy, písomne to oznámiť týmto osobám a odporučiť im, aby si v lehote do 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia uplatnili vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde. Útvár Policajného zboru je povinný vec vydať až po rozhodnutí súdu o vrátení zaistenej veci oprávnenej osobe. Ak si osoba na príslušnom súde v lehote 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia nárok neuplatnila, zaistená vec sa stáva majetkom štátu.

18. Obdobné ustanovenie Trestného poriadku (§ 97 ods. 1 Tr. por.) v prípade sporu viacerých osôb ohľadne vlastníctva veci v rámci trestného konania vydanaj, odňatej, prevzatej alebo inak zaistenej, ktorá na ďalšie konanie nie je potrebná, stanovuje, že vec sa ponechá v úschove a osoba, ktorá si na vec robí nárok, sa upozorní, aby ho uplatnila v civilnom procese.

19. Preskúmaním vyššie uvedených ustanovení má súd za to, že týmito nie je stanovené, akou konkrétnou žalobou sa má osoba, ktorá tvrdí, že vec zaistená, vydaná alebo odňatá jej patrí. Do úvahy prichádza možnosť žaloby o určenie vlastníckeho práva, ktorou žalobou by sa medzi dvoma osobami, ktoré si vec nárokujú, určilo vlastníctvo jednej z nich, čím by sa odstránila spornosť vlastníctva k takejto veci a umožnilo by sa vrátenie veci. Do úvahy však prichádza v súlade s názorom odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, aj uplatnenie práva na vydanie veci priamo voči žalovanému.

20. V danom prípade si žalobca uplatnil nárok na vydanie veci voči žalovanému. Svojou povahou sa tento nárok ponáša na žalobu o vydanie veci podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pre úspešnosť žaloby podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa vyžaduje, aby žalobca v konaní preukázal, (I.) svoje vlastnícke právo k veci, (II.) že sa vec nachádza u žalovaného, (III.) že sa vec nachádza u žalovaného neoprávnene. V danom prípade však o žalobu podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka (stricto sensu) podľa názoru súdu nejde. Táto žaloba je síce reivindikačnou žalobou, avšak s modifikáciou, ktorá vychádza z ustanovení § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. resp. § 97 ods. 1 Trestného zákona (po prevzatí veci do trestného konania). Domnelý vlastník sa domáha vydania veci, avšak domáha sa voči osobe, ktorá nezadržiava vec neoprávnene, ale zadržiava (uschováva) oprávnene, na základe zákonného zmocnenia, keď žalovaný je oprávnený vec uschovať až do chvíle, kým sa vyjasní, kto je vlastníkom veci, alebo až do chvíle, keď mu súd uloží povinnosť vec vydať.

21. V súlade s vyššie uvedeným je tak v danom konaní potrebné pre úspešnosť žaloby preukázať len to, že vec vlastní žalobca a že sa vec nachádza u žalovaného (čo je nepochybne splnené). Neoprávnenosť zadržiavania veci nie je potrebné preukazovať resp. pre úspešnosť žaloby nie je nevyhnutná.

22. Súd mal z dokladov v súdom spise za preukázané, že nárok na vrátenie vozidla si uplatňoval aj pôvodný vlastník vozidla, ktorému bolo vozidlo odcudzené. Toto uplatnenie pôvodný vlastník vozidla vykonal pred orgánom činným v trestnom konaní v Nemecku, kde sídli a kde došlo aj k odcudzeniu vozidla. Uvedené uplatnenie nároku na vrátenie odcudzenej veci podľa súdu stačilo na to, aby žalovaný vec nevydal žalobcovi, ale ju zákonne uschoval.

23. Keďže neoprávnenosť zadržiavania veci nie je potrebné v tomto konaní preukazovať a vec je nepochybne u žalovaného (v úschove), podstata tohto sporu tak tkvie v spornosti vlastníckeho práva žalobcu. V zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu, je možné prejudiciálne aj v tomto konaní posúdiť, či je vlastníkom veci žalobca.

24. Žalobca svoje vlastnícke práva odvodzuje jednak s poukazom na možnosť nadobudnutia vlastníckeho práva od nevlastníka, keď § 446 Obchodného zákonníka prelamuje zásadu nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet, a zároveň od tvrdenia o vydržaní veci.

25. Podľa § 446 Obchodného zákonníka kupujúci nadobúda vlastnícke právo aj v prípade, keď predávajúci nie je vlastníkom predávaného tovaru, ibaže v čase, keď kupujúci mal vlastnícke právo nadobudnúť, vedel, že predávajúci nie je vlastníkom, a že nie je ani oprávnený s tovarom nakladať za účelom jeho predaja.

26. V konaní bolo preukázané, že žalobca je v evidencii motorových vozidiel vedený ako držiteľ a vlastník predmetného osobného motorového vozidla, ktoré nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa

21.10.2015. V kúpnej zmluve si strany písomne dohodli, že sa vzťahy neupravené touto zmluvou, riadia Obchodným zákonníkom. Obchodný zákonník umožňuje, aby aj záväzkové vzťahy, ktoré nespĺňajú kritériá relatívnych alebo absolútnych záväzkových vzťahov, u ktorých je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka, sa mohli riadiť ustanoveniami tohto zákona, ak spoločnou dohodou zmluvných strán dôjde k aplikácii § 262 Obchodného zákonníka. Táto dohoda však musí byť písomná. Uvedeným spôsobom dochádza k rozšíreniu pôsobnosti Obchodného zákonníka na záväzkové vzťahy, ktoré by sa inak riadili ustanoveniami Občianskeho zákonníka a tak sa strany vyhnú jeho kogentným ustanoveniam. Aj v prípade kúpnej zmluvy, ktorou žalobca nadobudol predmetné motorové vozidlo, ide o takýto fakultatívny obchodný záväzkový vzťah, ktorý vznikol písomným dojednaním zmluvných strán v čl. V kúpnej zmluvy, v ktorom si výslovne vymienili, že vzťah založený touto zmluvou podlieha Obchodnému zákonníku.

27. Ustanovenie § 446 Obchodného zákonníka upravuje ochranu dobromyseľného kupujúceho. Obchodný zákonník, na rozdiel od všeobecnej zásady, že ten, kto predáva, musí byť vlastníkom predávaného tovaru, upravuje špecifický prípad vzniku vlastníckeho práva k tovaru aj v prípade, keď predávajúci nie je vlastníkom. Dikcia zákona preferuje princíp dobromyseľnosti (statočnosti) kupujúceho. Zákon to formuluje tak, že kupujúci nadobúda vlastnícke právo aj v prípade, keď predávajúci nie je vlastníkom predávaného tovaru, ibaže v čase, keď kupujúci mal vlastnícke právo nadobudnúť, vedel, že predávajúci nie je vlastníkom, a že nie je oprávnený s tovarom nakladať za účelom jeho predaja. Rozhodujúcou otázkou pre posúdenie vlastníctva žalobcu preto bolo zistiť, či žalobca bol v čase nadobudnutia motorového vozidla dobromyseľný.

28. Súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že žalobca dobromyseľný bol. Žalobca preukázal, že motorové vozidlo nadobudol kúpnu zmluvou zo dňa 21.10.2015 od predávajúceho K. I., J. XX.XX.XXXX, G. E., X. XXX/X. Žalobca uviedol, že o možných problémoch s autom sa dozvedel až pri reklamácií opravy auta, kedy bolo zistený určitý problém s VIN číslom. Dovtedy žalobca nemal žiadnu vedomosť o tom, že by bolo vozidlo kradnuté a že má zbrúsené VIN číslo. Zároveň predávajúci K. I. ako svedok v tomto konaní a v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-74/2-VYS-Považská Bystrica-2018 uviedol, že vozidlo kúpil v dobrej viere, že je v poriadku, nakoľko bolo už predchádzajúcim vlastníkom prihlásené v Slovenskej republike. Pri predpise na ODI v Humennom kontroloval vozidlo aj príslušný policajt, ktorý nezistil žiadne problémy. Zároveň predávajúci uviedol, že v Udavskom (okres Humenné), kde bolo vozidlo z dôvodu kontroly technického stavu, nebolo zistené žiadne prepisovanie VIN čísla. Žalobca do vozidla investoval pomerne veľké čiastky peňazí (viac než 9.000,- eur), čo takisto (síce nepriamo) svedčí o jeho dobromyseľnosti v čase nadobudnutia a aj v čase držby vozidla. Preto súd uzatvoril, že v konaní nie sú preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by čo i len nasvedčovali nedobromyseľnosti žalobcu pri nadobudnutí vozidla na základe kúpnej zmluvy zo dňa 21.10.2015. Žalobcovi nemožno vytýkať, že by pred kúpou nekonal dostatočne obozretne a niet dôvodu spochybňovať jeho dobrú vieru ako nadobúdateľa vozidla, keďže za vyššie uvedených okolností nič nenasvedčovalo tomu, že by predávajúci nemal byť vlastníkom vozidla. Takejto dobromyseľnosti poskytuje ochranu § 446 Obchodného zákonníka, ktoré v danom prípade treba na vec aplikovať, keďže aplikáciu Obchodného zákonníka si zmluvné strany v kúpnej zmluve platne dohodli.

29. V danom prípade tak súd mal preukázané, že sú splnené podmienky pre vydanie veci, a to vlastníctvo veci žalobcom a zadržiavanie (úschova) vozidla žalovaným. Preto bolo možné a dôvodné žalobe vyhovieť.

30. Súd sa teda nezaoberal posúdením, či došlo k vydržaniu veci, nakoľko vlastníctvo žalobcu bolo prejudiciálne určené s poukazom na § 446 Obchodného zákonníka.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

33. Súd o trovách konania súd rozhodol podľa § 257 CSP. Keďže bol žalobca v konaní plne úspešný, mal by mať nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Súd však prihliadol na skutočnosť, že žalovaný nezadržiaval vec svojvoľne, ale na základe zákonného zmocnenia, keď mu § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. resp. § 97 ods. 1 Tr. por. ukladali uschovať vozidlo až do rozhodnutia súdu, nakoľko vlastnícke právo k veci bolo tvrdené viacerými osobami. Keďže žalovaný

vec žalobcovi nemohol vydať pred týmto súdnym rozhodnutím, nezavinil svojim prístupom toto konanie. Žalovaného nemožno považovať ani za neúspešného, nakoľko sám si nárok na vozidlo nikdy nerobil a nespochybňoval právo vlastníka (či už žalobcu alebo iného) na vydanie veci. To, že žalovaný počas konania spochybnil svoju pasívnu legitímáciu či vlastnícke právo žalovaného k veci a poukazoval na rozdielnu rozhodovaciu činnosť súdov, na uvedenom nič nemení, nakoľko žalovaný takto postupovať (ako žalovaná strana konania) mohol. Zároveň s postupom žalovaného v konaní nie je možné spojiť žiadne prieťahy v konaní alebo predlžovanie konania. Preto existujú v danom konaní dôvody hodné osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania inak úspešnému žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku cestou Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis; § 127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, a) že neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak žalovaný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže žalobca podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok).